

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 115 (1851)

Trešdien, 1956. g. 26. septembrī

12. gads

Rudens darbos jāpasteidzas

Pēdēja laika vērojamas arvien lielākas salnas, laiks kļūst dzestāks. Tomēr, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, darba laukos vēl krietni vien vairāk. Jābaidz graudaugu novākšana, jāstēdž kartupeļu novākšana, jāvāc cukurbietes, jāar rugaine un valrakos kolchozos vēl jāsej pat ziemāji. Visos šajos darbos, strādājot līdzīgos apstākļos, esam atpalikuši no katmiņiem — Ventspils rajona lauku laudim. Tāpēc pašreiz, kad iestājušies izdevīgi laika apstākļi, jāstrādā ar divkārtu enerģiju.

Un, lūk, kur tā strādā, sekmes netzpaliek. Vai tad mazāk lietus lijis kolchozā „Traktorists”? Protams, nē. Bet šeit visi graudaugi novākti, spēctgi zaļo laika apsētie ziemāji, ar rugaini, novāc kartupeļus. Panākumus te gūst izmantojot katru brīdi izdevīgā laika ražējam darbam, pie kam centīgi strādā viss kolektīvs, labi savus pienākumus pilda brigadieris, valde.

Rudens darbi sekmējas arī kolchozā „Boļševiks”. Artelis pirmās rajona apseja ziemājus, nobeigumam tuvojas graudaugu novākšana, sāka cukurbietu un kartupeļu novākšana, uzarts 100 ha rugaines.

Līdz ar centīga darba piemēriem ir tādu, kas liecina par neizdarību, vienaldzību, paviršību. Piemēram, kolchozā „Latvijas strēlnieks” ražas novākšanā ieņem vienu no pēdējām vietām rajonā. Kāpēc tā? Tāpēc, ka šī kolchoza laukos nav īsta darba spralģuma. Tikai tā var izskaidrot to, ka izdevīgajos laika apstākļos pagājušajā sestdienā un svētdienā ražas novākšana strādāja rets kolchoznieks. Protams, ja tā strādā, darbs kavējas.

Vēl arvien no pēdējās vietas rajonā ražas novākšanā nav izkļuvis Kārļa Marksa vārdā nosauktais kolchozs. Tas nozīmē, ka valdei un brigadieriem šeit vēl daudz jādarbu pastēdžināšanai.

Labākie ziemāju sējas termiņi pagājuši. Tikai 7 rajona kolchozi apsējuši planotas platības. Bet atsevišķos kolchozos vēl jāsej lielas platības. Piemēram, 88 ha uz 24. septembri vēl bija jāapsēj

kolchozā „Jaunā gvarde”. Lielākā platība jāsej III brigādē (brigadieris Bīķis). Tāds stavoklis radies tāpēc, ka MTS traktoristi, kas strādā kolchozā no šīs brigādes bēgkā no uguns, jo — tur ir māla augsnes. Slapjš... sakaltis... stieg... buksē — tāda ir viņu valoda, kurai piekrit arī brigadieris Blanks. Rezultāta noticis tā, ka pat daļa ziemājiem paredzētos laukos jo kuplas zaļo pērkones. Kolchoza priekšsēdētājam b. Daģim un agronomam b. Tropam vajadzēja palīdzēt „iemācīties” traktoristiem strādāt arī mālainajā augsnē, bet to nedara. Agronomis kolchoza strādā neilgu laiku, viņš paspējis gan būt Leningradā (pārdot ābolus), bijis pat pazudis un ar kolchoza mašīnu meklēts Skrundā, atrasts... Kuldīgā, bet ziemāju sējas plāna izpildē viņš vismazāk darījis.

Lielākas platības vēl jāsej kolchozos „Komunars”, Mičurina vārdā nosauktajā un citos. Tagad katra nokavēta diena nozīmē iegūt mazāku ražu, tāpēc vilcināties vairs nedrīkst. Lauksaimniecības specialistiem, brigadieriem jāpanāk, lai šo darbu pabeigtu tuvākās pāris dienās.

Tagad visos kolchozos jāstēdž novākt bagātu kartupeļu un cukurbietu ražu kā to dara kolchozos „Boļševiks”, „Komunars” un citos. Aizkavējot šos darbus, radīsies papildus grūtības, ar to nedrīkstam nereklināties.

Lai visu augsni uzartu rudent, katrā kolchozā arvien plašākos apmēros jāar rugaines. Lielas platības uzartas kolchozos „Padomju Latvija”, „Boļševiks”, „Sarkanā zvaigzne”. Bet tādos kolchozos kā „Grauds”, Kārļa Marksa vārdā un „Socialisma ceļš” uzarti tikai daži hektāri. Ja kolchozā „Uzvara” aršana izmanto zirgus, tad pārējos kolchozos to nedara. Tā palaiž gāram iespēju ātrāk uzartu rugaines. Tāpēc katrā kolchozā jāizrauga grupa arāju, kas dienā dienā ar zirgiem artu.

Mobilizēt visus spēkus rudens darbu sekmīgai veikšanai — tads šodienas svarīgākais partijas organizāciju, kolchozu valžu, lauksaimniecības specialistu, brigadieru uzdevums.

Šā gada 17. oktobrī pulksten 11 LKP rajona komitejas aktu zālē tiek sasaukta Kuldīgas rajona darbajaužu deputātu Padomes III sasaukuma 12. sesija.

DARBA KĀRTĪBĀ

1. Par socialistiskās ilkmības leivērošanu Kuldīgas rajonā.

2. Atskaite par III sasaukuma IV sesijas lēmuma izpildi.

RAJONA KOLCHOZOS

Izpildīts labības piegādes uzdevums

Sekmīgi savas saistības ar valsti kārtoja lauksaimniecības artela „Traktorists” laudis, kuri līdz 20. septembrim netikai izpildīja labības sagādes plānu, bet piegādāja graudus

valstij arī virs plāna. Tāpat kolchoznieki norēķinājušies ar MTS naturmaksā. Pavisam kolchozs valstij un MTS nodevis 40 tonnas labāko graudu.

A. Ciniš

Novāc cukurbietes

Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā uzsākta cukurbietu novākšana. Šajā darbā iesaistīti gados vecākie kolchoznieki, kuri citos lauku darbos nespēj piedalīties. Tāotrās kompleksās brigādes 73 gadus vecais zirgkapis b. Buks līdz

šim nodarīnājis turpat 4 tonnas cukurbietu.

Šajā nedēļā kolchoznieki uzsāka arī cukurbietu piegādi valstij. Cukurbietu pieņemšanas punktā kolchoza šoferis b. Balandins ar automašīnu aizvedis 5 tonnas cukurbietu.

A. Klūga

Novākti pirmie 10 ha kartupeļu

Kartupeļu novākšanā lauksaimniecības arteli „Boļševiks” ik dienas nodarbinā 3 zirgu vilkmes kartupeļu rokamās mašīnas. Ar tām strādā kolchoznieki Žanis Pelēkais, Pēteris Pelēkais un Jānis Kārklīšs.

Kartupeļus lasīt pirmās brigādes laukkopjiem palīdz Turlavas 7-gad. skolas skolēni un tā katru dienu kartupeļu novākšanā piedalās līdz 60 cilvēku. Jau novākti 10 hektāri kartupeļu.

M. Roga

300 tonnas skābbarības

Lauksaimniecības artela „Cīņa” laudis līdztekus ražas novākšanai gatavo skābbarību. Pagājušajā nedēļā pie liellopu novietnes „Keiri” tvertnēs ielika 200 tonnas kukuruzas lakstu.

Pašreiz kolchozā sulīgās barības sagatavošanai izmanto sienam mazvērtīgo atālu un auzu mistru. Atālu ar zirgu vilkmes plaujmašīnu plauj kolchoznieks b. Linķis. Zaļo masu tvertnēm pieved ar divām kolchoza automašīnām. Pie jaunās liellopu kūts „Valgaļos” pievesto masu sasmalcina ar skābbarības griežu un iepilda pustorni. Skābbarības sagatavošanā kolchozniekiem palīdz talcinieki no Rīgas, dienā sagatavojot vairāk nekā 20 tonnas skābbarības. Līdz šim kolchozā sagatavotas 300 tonnas sulīgās barības.

Z. Smilga

RUDENS KOLCHOZU AUGĻU DĀRZOS

Bagāta raža

Līdztekus sakņkopībai redzamu vietu starp saimniecības paligzozārēm lauksaimniecības arteli „Imanta” ieņem dārzkopība. Tiesa, pagājušajā gadā tā deva niecīgus ienākumus, toties šogad dārzkopības brigādes brigadieris b. Karlsons apsolīja, ka augļu koki dos ne mazāk kā 60 tūkstoš rubļu ienākuma. Lai solījumu godam izpildītu, tad ar lielu rūpību dārzkopības brigade kopa dārzus. Pavasarī brigadieris nokalpoja ābelītes, izgriezta vecos zarus, bet tikko ābelēm atraisījās pirmie pumpuri, tuvumā novietoja bišu stropus. Pateicoties dārznieka pūlēm, visas ābeles ir spēcīgas un tagad to zari līgst vēl neredzētā augļu bagātībā.

Kopīgi ar palīgiem Pēteri Bēricu, Helēnu Kolu un Alviņu Valdmani šodien brigadieris stēdž novākt bagātīgi izaugušo ražu. Pirmās 10 tonnas ābolu jau pārdotas, par ko ieņemts 30 tūkstoš rubļu. Vēl kolchozā cer ieņemt 50 tūkstoš rubļu.

Bagātīgu ābolu ražu novāc arī Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības artela dārzkopji. Jau pašreiz no augļu dārzliem ieņemts krietni vairāk nekā bija plānots.

P. Sudrabs

Augļu pa pilnam

Vēl nekad Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artela dārzi nedeva tik daudz augļu kā šogad. Kā pastāsta dārzkopības brigādes brigadiere Anna Ziemele, tad no vienas ābeles novāc pa 200—400 kg ābolu un dārzu ir daudz. Vairākas tonnas vasaras ābolu lauksaimniecības artelis pārdevis Kuldīgas, Rīgas un Leningradas kolchozu tirgos, un ieņēmis 23 tūkstoš rubļu. Tūdaļ pēc vasaras ābolu

Attēlā: no kreisās dārzkopības brigādes brigadiere Anna Ziemele un Anna Beijere novāc ābolus.

realizēšanas, dārzkopības brigādes laudis ķērās pie pārējo augļu koku novākšanas. Čakli šajā darbā iesaistījusies arī dārzu sardze Anna Beijere, kura dienā novāc turpat 1000 kg. Lietainā laikā visus novāktos ābolus speciālā telpā rūpīgi pārlasa un iepakoj nosūtīšanai

patērētājiem. Pašreiz novākti ap 6 tonnām ābolu, taču augļu vēl daudz, kādēļ brigadiere nešaubīdamās saka, ka kolchoza ābeļu dārzi šogad dos ne mazāk kā 50 tūkstoš rubļu ienākuma.

A. Dzervīte

Ja raženi strādās visi kolchoznieki, ražu ātrāk novāks

Paskatoties rajona kolchozu pārskatā par graudaugu novākšanu redzam, ka Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli ne visai labi veikšies šie darbi.

—Pavasari aizkavējās vasarāju sēja, — stāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Rubulis. — Iesējām laikā vienīgi miežus 50 hektaru platībā. Tos arī visā platībā esam nopļāvuši, lielāka daļa savesta šķūņos un no 15 hektariem izkulti. Bet bēdīgāk ir ar auzām un vasaras kviešiem, kuru plauju uzsāka tikai pagājušo sestdienu.

Pašreiz darbi rit pilnā sparā. Dienu no dienas druvās strādā sešas zirgu vilkmes plaujmašīnas. Plāvēji Antons Brūders, Herberts Rute un citi diendienā pārsniedz darba normas. Līdzās plāvējiem steidz labības ievēšanu šķūņos. Iznāk asi pārmainīt plaujmašīnu pret ratiem un vest šķūņos nopļauto labību un tad atkal turpināt plauju. Lai nevajadzētu no darba atraut plāvējus, tad ievēšanā nodarbina arī kolchoza automašīnas un traktor. Sevišķi labi traktoru izmantot pievešanai pie kūlēja. Tiesa, pašreiz uz lauku pārtraukta kulšana un visi spēki veltīti ātrākai ražas novākšanai no lauka.

—Ražas novākšanu tagad jo sevišķi pastieidzināsim, jo novācējus gaida arī kartupeļu lauki, — saka priekšsēdētājs b. Rubulis. Labi strādā talcinieci — Rīgas farmaceitu skolas audzēknes, kuras gūbo labību un veic citus darbus. Dažas dienas talkā laukkopjiem nāk arī lopkopes. Ar pašu esošiem spēkiem vien visu nenovāksim, tādēļ gaidām palīdzību no šefu organizācijas — Kuldīgas MRS, bet talciniekus vēl nemana, — spriež kolchoznieki.

Sākot ražas novākšanu, arteli nolēma kolchozniekus materiāli ieinteresēt. Par izstrādes dienu ražas novākšanā, kolchoznieki saņem zināmu daļu labības. Tas ievērojami ceļ kolchoznieku darba disciplīnu. Grūti dažreiz pat dabūt cilvēkus citos darbos, jo katrs kolchoznieks cenšas piedalīties ražas novākšanā. Jau no pirmās dienas čakli strādā kolchoznieki Jānis Zavickis, Herberts Rute, Mārtiņš Skore, Brūders, Matiss Sproģis un citi. Neskatoties uz to, ka Matiss Sproģis jau 78 gadi, viņš diendienā strādā kolchozu druvās gan plaujot malas labības laukiem, gan vedot labību šķūņos.

Ražas novākšana — pats svarīgākais darba posms. Bet kol-

chozā sastopami arī tādi ļaudis, kuriem nerūp ražas novākšana. Kolchozā ar savu bezdarbību pazīstama trešās brigades kolchozniece Veronika Koškeviča. Viņa šinī gadā kolchozā nav izstrādājusi nevienu izstrādes dienu. Esot slima, tādēļ nevarot strādāt. Viņas nodarbošanās — tirgošanās. Gandrīz katru tirgus dienu tā sastopama Kuldīgā, kur nemaz nav slima. Maz dienu izstrādājis arī viņas vīrs. Gadās arī tādi kolchoznieki, kuri vairāk domā par iedzeršanām. Tā neseno otrās laukkopības brigades kolchoznieki Anna un Alberts Petroviči noorganizēja dzēršanu, kurā piedalījās Pēteris Metrs, Alfrēds Jēkabsons un citi. Rezultātā otrā dienā šie cilvēki darbu uzsāka tikai pēc pusdienā. Vai laukkopības brigāžu brigadierī šādu parādību uzskatīt par normālu? Ar ko gan var izskaidrot to, ka šādi gadījumi rodas bieži, ka kolchoznieki nokavē darbu, bet ne vārda par tiem brigadierī bb. Bērziņš un Salms neziņo kolchoza valdei.

Brigadieriem kopīgi ar kolchoza valdi jācinās pret tādiem kolchozniekiem, kuriem neinteresē ražas novākšana. Tikai tad, ja visi strādās apzinīgi, ātrāk novāks ražu.

M. Salniņa

SKOLU DZĪVE

Mācību izmēģinājumu darba saimnieciskā nozīme skolās

Mācību-izmēģinājumu darbam skolā botanikā un zoologijā liela nozīme ne tikai zināšanu apgūšanā, bet arī skolas materiālās bāzes veidošanā. Sevišķi svarīgi ir mācību-izmēģinājumu ražojošie sektori.

Pateicoties mācību-izmēģinājumu ražojošiem sektoriem, Snēpeles vidusskola rod līdzekļus obligātām izglītības realizācijas fondam, spēj nodrošināt četrreizēju skolēnu ēdināšanu dienā.

Brokastis kopgaldā dalībniekiem pasniedz saldu kafiju ar sviestmaizēm, pusdienās — zupas vai sacepumu, launagā — tēju ar maizēm (parasti ievārijuma) un vakariņās — zupas, sacepumus vai pankūkas. Bērni ēd, cik katram gribas. Produktu normas, kas jānodod kopgaldā visiem vienādas. Taisnība, daļa skolēnu apēd tikai paredzēto normu, bet lielākā daļa — vairāk. Tas nozīmē, ka starp normai paredzēto un faktisko rodas iztrūkums. Iztrūkumu sedz no iegūtā mācību-izmēģinājumu ražojošo sektoru. Daļu dārzenus: burkānus, gurķus, kāpostus, galda bietes u. c. skolēni vispār nepiegādā.

No mācību-izmēģinājumu ražojošiem sektoriem Snēpeles vidusskola iegūst produktus, kurus izlieto visu skolēnu ēdināšanai svētkos, no tiem sedz visus produktu izdevumus pionieru nometnēm un daļēji arī izlaidumu vakaros, avansē kolchozu atbalstāmos bērņus. Skola ar mācību-izmēģinājumu ražojošo sektoru produktiem sniedz atbalstu (neieskaitot atbalstāmos no valsts budžeta) apmēram 14 skolniekiem. Skolai mācību-izmēģinājumu ražojošais sektors ik gadus dod pēc tirgus cenām no 1000—2000 un dažreiz arī vairāk rubļu. Visu

to izlieto skolēnu kopgaldā. Ja naudā skolēna četrreizēja ēdināšana aprēķināta uz 110 rubļiem, faktiski katrā skolēna kopēdināšanas izdevumi sastāda no 150—200 rubļiem, tas ir — skola katram skolēnam piemaksā 40—90 rubļus.

Lai ražojošie sektori varētu dot savu produkciju pieejamā veidā, tad visiem skolās darbiniekiem jāstrādā tā, kā to dara ilggadīgā skolas saimniece A. Štābe (strādā skolā jau 35 gadus). Ražojošā sektorā ar savu darbu piedalās arī bērni, augļu kokus un ogulāju dārzā (5., 6. un 7. klases meitenes zemeņu ravēšanā), miežu laukā (8. klases zēni) un tml.

Lai Snēpeles vidusskola, kurai šogad ir tikai astotā klase, līdz sestās piecades beigām izveidotu par pilnu vidusskolu, daudz darba būs jāiegulda tieši mācību-izmēģinājumu ražojošo sektoru paplašināšanai. Tāpēc bērnu vecākiem jāmacās no vecāku komitejas locekļiem: Hildebranta, Lida, S. Saulgrieža, kas skolai sniedz palīdzību, lai celtu mācību-izmēģinājumu ražojošo sektoru produkciju. Ne tikai prasīt no skolas saviem bērniem palīdzību (kā to dara, piemēram, Plavnieks, Jansons u. c.), bet arī viņu bērniem un pašiem aktīvi nākt skolai talkā, kad to apstākļi prasa.

Mācību-izmēģinājumu ražojošiem sektoriem skolas dzīvē ir ļoti liela nozīme skolēnu kopēdināšanā un tie katrā skolā jāpaplašina un jāizveido tādi, lai tie būtu kā paaugļaujošs un atbalsts skolas kopgaldam priekšzīmīgai nostādīšanai.

J. Kazaks,
Snēpeles vidusskolas direktors

Plašs pašdarbnieku koncerts Vārmā

Sestdien, 22. septembrī Vārmā viesojās Rendastautas nama mākslinieciskās pašdarbības kolektīvs. Šis ir viens no aktīvākajiem rajona pašdarbības kolektīviem, kurš savu darbību izvērtis sevišķi pēdējā laikā. Kolektīvā darbojas ne tikai jaunatne, bet krietns skaits arī no vecākās paaudzes pārstāvjiem. Tā 30 cilvēku lielā kora dalībnieku sastāvā dzied 82 gadus vecais koris Jānis Neilands, vēl no vecākās paaudzes jāatzīmē Georgs Grinbergs, Anna Birzniece un daudzi citi.

Koris ar labām sekmēm izpildīja Dunajevska „Maršu” no kinofilmas „Pavasaris”, itāļu tautas dziesmu „Niek”, „Kolchoznieku rudzu druva” — Medija apdarē, Lechara „Vilijas dziesmu” no operetes „Jautrā atraitne”.

Lielu sajūsmu skatītājos izraisīja labi sagatavotie skeči: „Visiem sāp zobi”, „Uz per-

sonigo vēlēšanos”, „Veselīgais virietis”, „Dziesma vai arija”.

Festivāla ieskaņu koncertā jau lielais apmeklētāju vairums kā vienu no labākajiem koncertā atzīmēja rendastautas kolektīva izpildīto „Veclaika ekosezi”. Arī vārmnieki pārliecinoši, ka no Rendas dejotājiem ir ko mācīties. Oriģina ir deja „Jautrais pāris” — ko pavadā dziesma. Deja „Jautrā polka” ir deju kolektīva vadītājas Strekvainas jaunrades darbs. Īsti ungariski tika dejota „Ungaru deja”.

Veiklu un labu iespaidu rāda akordeona trio, nospēlējot čeču tautas dziesmu „Ganiņš” un unguru tautas dziesmu „Dzērves”. Vēlams redzēt Rendas pašdarbniekus Kuldīgas kulturas namā.

E. Bērzs

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem
rajona kolchozos laikā no
1955. gada 1. oktobra līdz
1956. gada 20. septembrim

Kolchozs	Izslaukts govu piena no kg	Izslaukts dienā no govs sept. mēn. II dekadē kg
„Latvijas strēlnieks”	1801	6,98
„Imanta”	1784	8,18
„Komunars”	1761	7,05
„Cīņa”	1757	7,17
„Traktorists”	1720	7,20
Kārja Marksa v. n.	1681	6,68
„Uzvara”	1600	5,75
„Mīčurina v. n.”	1581	6,61
Raiņa v. n.	1528	6,50
Molotova v. n.	1478	5,86
Lisenko v. n.	1478	5,37
„Socialisma ceļš”	1443	5,89
„Grauds”	1435	5,70
„Jaunā gvarde”	1304	5,24
„Sarkanā zvaigzne”	1303	5,96
Leņina v. n.	1299	5,50
„Uzvaras karogs”	1255	5,28
„Sarkanais karogs”	1255	4,47
„Abava”	1254	5,69
„Boļševiks”	1236	5,84
Štalina v. n.	1211	4,93
„Proletarietis”	1199	5,06
„Brīvais ceļš”	1164	5,05
„Padomju Latvija”	1146	5,12
„Brīvība”	1131	5,42
Ždanova v. n.	1129	4,37
„Aktivists”	1051	4,71
„Kopdarbība”	989	3,81

Gatavosimies dramatisko pašdarbības kolektīvu skatei

Lai nodrošinātu mākslinieciskās pašdarbības dramatisko kolektīvu darba tālāku uzlabošanu un idejiski-mākslinieciskā līmeņa kāpināšanu, LPSR Kulturas ministrija organizē 1957. un 1958. gados mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu Republikānisko skati.

Gatavošanās šai skatei jāizvērs Vissavienības padomju jaunatnes festivala sagatavošanas laikā un 1957. gada otrajā pusē pēc festivala.

Skate organizējama vairākos posmos:

1. Ciemos un darba vietās no 1958. gada 1. janvāra — 1. februārim;

2. Rajonos un pilsētās no 1958. gada 1. februāra — 1. martam;

3. Starprajonu grupās no 1958. gada 1. marta — 1. aprīlim.

Skates organizēšanai republikas rajoni sadalīti 11 grupās. Kuldīgas rajons kopā ar Ventpils pilsētu, Ventpils, Tukuma, Kandavas rajoniem iedalīts vienā grupā. Šās grupas centrs ir Talsu rajons. Tas nozīmē, ka pirmajos divos posmos izvirzītie labākie mūsu rajona dramatiskie kolektīvi sacentīsies ar minēto rajonu labākajiem kolektīviem starprajonu skatē Talsos. Skates pēdējais posms notiks Rīgā no 1958. gada 1.—10. aprīlim, kur piedalīsies starprajonu skates izvirzītie labākie dramatiskie kolektīvi.

Gatavojoties skatei Tautas mākslas nams organizēs re-

publikāniskos dramatisko kolektīvu vadītāju seminārus, uz kuriem aicināti režisori no visiem rajonu un pilsētu kultūras namiem. Mākslas nams paredzējis izdot 1957. un 1958. gados vismaz 5 vairākcēlienu un 10 viencēlienu lugas, popularizēt dramatisko kolektīvu darba pieredzi, izdot pieredzes apmaiņas biļetenus, sniegt metodisku palīdzību uz vietām.

Sakarā ar gatavošanos skatei Poligrafiskās rūpniecības un izdevniecību galvenajai pārvaldei uzdots 1956. un 1957. gados izdot vismaz 8 vairākcēlienu un 20 viencēlienu lugas, estrades materiālu ar skečiem, estrades miniatūrām, dzejoļiem, romanu un stāstu fragmentiem, un citiem materiāliem, kas nepieciešami daļlasiņai.

Lai pienācīgi sagatavotos skatei, rajonā jānostiprina jau esošie dramatiskie kolektīvi, jāorganizē jauni dramatiskie pulciņi katrā ciemā, kolchozā, MTS, padomju saimniecībā, rūpnīcā, iestādē, ieskaitot tajos pēc iespējas vairāk jauniešu. Rajona kultūras namam, kā metodiskam centram sistematiski jāsniedz metodiska un praktiska palīdzība dramatiskajiem kolektīviem, jāorganizē dramatisko kolektīvu vadītāju semināri, uz tiem pieaicinot specialistus no Tautas mākslas nama, kā arī no teatriem.

T. Zars

Labi ienākumi no dārkopības

Plaviņas. Viljamsa vārdā nosauktais kolchozs izaudzējis bagātu dārzenu ražu. Kolchozs valsts iepirkumā nodevis tonnu kāpostu un citu dārzenus. Vairāk tonnu kāpostu, gurķu, tomātu, sīpolu un burkānu pārdotas Rīgas un Plaviņu iedzīvotājiem. No dārzenu realizācijas kolchozs jau ieņēmis ap simts tūkstoš rubļu ienākumu.

Talcinieki ražas novākšanā

Pulkā ar kolchozniekiem

Lauksaimniecības arteli „Komunars” šogad izaugusi laba graudaugu, kartupeļu un citu kultūru raža. Sākot ražas novākšanu, ar katru dienu pieauga kolchoznieku bažas — vienlaikus jānovāc graudaugi, jāskābē kukurūza, jāvāc kartupeļi, visam tam vajadzīgs daudz darba roku, vai iespējams laukā paveikt. Tāpēc ar prieku kolchozā uzņēma ziņu, ka ieradīsies talcinieki. Un, lūk, 5. septembrī viņi bija klāt — 20 Rīgas Pedagoģiskā institūta studenti. Talcinieki gaidot, brigadierī laikus izrikoja darbus tā, lai varētu strādāt rāžīgi. Un talcinieki arī nekavējās. Ieradušies kolchozā, viņi stājās pie agro kartupeļu novākšanas pirmajā brigādē. Daudziem talciniekiem lauku darbi sveši, taču ar labu gribu var apgūt katru darbu, un jaunieši neatpaliek no kolchozniekiem ne skābbarības gatavošanā, ne kartupeļu novākšanā, ne citos darbos. Vienlīdz labi darbs sekmējas gan Verai Kuščenko, kas jau agrāk strādājusi laukos, gan grupas vecākajai Jeļenai Baļūlai, gan citiem talciniekiem. Nedaudz dienās agrie kartupeļi

Grozu pēc groza kastēs izber čaklās talcinieces Jeļena Baļūla un Vera Kuščenko.

bija novākti un salasīti vairāk nekā 30 tonnas. Novācējus gaidīja kukurūzas un saulespuķu lauki. Arī te talcinieki bija čakli palīgi. Kamēr kolchoznieki ar masīnām plāva, tikmēr studenti zaļo masu pieveda tvertnei, palīdzēja sasmalcināt un ievietot tvertnē. Tā kopējiem spēkiem no sētajām kultūrām sagatavoja 100 tonnu vērtīgas lopbarības.

Pašreiz kolchozā kartupeļu novākšana izvēsta masveidīgi, un jaunos palīgus ik dienas var redzēt otrās brigades kartupeļu laukos ar groziem rokās. Pulkā ar kolchozniekiem studenti novākuši 8 hektarus kartupeļu. Jaunieši kolchoza dzīvē iejūtas arvien labāk un strādā čakli.

A. Liepa

Apkalpo kuļmašīnu

Jau no septembra pirmajām dienām 15 studenti no Rīgas strādā lauksaimniecības arteli „Brīvais ceļš”. Šeit viņi pirmajā laukropības brigādē kuļrudzus. Kuļmašīnu talcinieki apkalpo saviem spēkiem, tā atbrīvojot kolchozniekus citiem darbiem. Kolchoznieki ar talcinieku darbu ir apmierināti — viņi nokūlušī graudaugus no 80 hektariem. Talcinieki palīdz arī citos darbos. Pirmdien studenti A. Bērziņš, J. Kokins, R. Bone un citi novāca turnepšus.

V. Zveja

Autokursanti strādā labi

Pagājušajā nedēļā lauksaimniecības arteli „Brīvība” ieradās talcinieki — 18 Liepājas autoskolas Nr. 4 Kuldīgas nodaļas kursanti. Atbraucēji tūlīt sadalījās divās grupās. Kamēr viena grupa devās palīgā pirmās brigades laukropjiem kult graudaugus, otra plāva labību ar rokas izkaptīm laukos, kur nevar strādāt ar mašīnām, kā arī piedalījās nopļauto graudaugu ieviešanā. Arī pašreiz kursanti palīdz ievest vasarāju.

I. Vējs

Mūsu republikā

Izolācijas plāksnes jaunbūvēm

Ploces kūdras fabrikas kolektīvs, kas ražo izolācijas plāksnes, pirms termiņa izpildījis gada ražošanas plānu. Šogad uzņēmums izgatavojis par 20 tūkstoš kūdras plāksņu vairāk nekā visā pērnajā gadā. Rūpnīcas produkciju sūta ne vien uz Rīgu, bet arī uz Baku, Vladivostoku un citām pilsetām.

No šapeļiem nolaisti jauni kuģi

20. septembrī no Mangaļu kuģubūvētavas šapeļiem nolaistas divas jaunas 80 zirgspēku motorlaivas Nr. 68 un Nr. 69. Tās domātas zvejai Rīgas jūras līcī. Pavisam šogad kuģubūvētava izlaidusi sešas motorlaivas.

Linu siltās mērcēšanas cechs

Rēzekne. Rēzeknes linu fabrikā pārbaudīta linu siltās mērcēšanas ceha pirmā kārta. Tajā ir 12 tvertnes, kur var iemērt 36 tonnas linu. No kolektora pa caurulēm tvertnēs ieplūst tvaiks un sasilta ūdeni. Lai paātrinātu spalvattīrīšanu no šķiedrām, ūdenī izšķīdinātas ķīmikālijas.

Visi darba procesi mehanizēti. Linus mērcē 54 stundas. Kad jaunais cehs būs nodots ekspluatācijā, kolchoziem vairs nevajadzēs linus mērcēt, izklāt un šķirot, kas prasa lielu darba patēriņu. Fabrikā linu mērcēšanas procesu uzrauga speciālisti.

Kolchozi sākuši piegādāt fabrikai nemērcētus linus.

Lopkopes pirms termiņa izpildījušas savas saistības

Valmiera. Pagājušajā ziemā rajona lopkopju salidojumā ap 100 jauno slaucēju, cūkkopju un teļu kopēju apņēmās šajā saimniecības gadā krasī paaugstināt lopkopības produktivitāti un aktīvi piedalīties sacensībā ar Igaunijas PSR Elvas rajona lopkopjiem.

Savas saistības pirmās izpildīja Leņina vārdā nosauktā kolchoza jaunās slaucējas. Komjaunieši Rita Ulme 11 mēnešos no katras govys izslauca 3668 kilogramus piena, Regina Bekmane, Zenta Bāliņa un Skaidrīte Skrodele — gandrīz 3000 kilogramus. Augstos izslaukumus jaunajām kolchozniecēm palīdzēja panākt tas, ka ziemu viņas visu rūpīgi lopbarību pirms izēdināšanas govīm sasmalcināja un sutināja. Lopi saņēma daudz skābbarības, kā arī mineralvielas.

Kolchoza „Abula” cūkkope Vija Larmane 11 mēnešos no katras sivēnmātes ieguvusi 19 sivēnus, lauksaimniecības arteli „Kauguriēši” kolchozniecē Eleonora Tillerē panākusi teļu dzīvsvāra pieaugumu vairāk nekā par 900 gramiem diennaktī.

Starptautiskais apskats

Suecas jautājums jāatrisina miera ceļā

19. septembrī Londonā sākas ASV, Anglijas un Francijas valdību sasauktā 18 valstu apspriede Suecas jautājumā. Apspriedes organizētāju galvenais nolūks ir pierunāt Londonā ielūgtās valstis (Itāliju, Spāniju, Zviedriju, Norveģiju, Dāniju, Pakistānu u.c.) piedalīties viņu plānojamā tā saucamajā „Suecas kanāla lietojuma asociācijā”.

Šās „asociācijas” izveidošanas plāns, ko izvirzījušas Amerikas Savienotās Valstis un pieņēmušas Anglijas un Francijas valdības, faktiski paredz atņemt Ēģiptei tās suverēnās tiesības uz kanāla pārvaldīšanu. Pēc „asociācijas” organizētāju iecerēs, tai vajadzēs „koordinēt”, t. i. vadīt kuģošanu pa kanālu, pieņemt un izmantot darbā ločus, iekasēt nodokļus no caurbraucošajiem kuģiem utt. Tas nozīmē, ka projektējamās „asociācijas” nolūks pēc būtības ir saimniekot kanāla joslā. Anglijas un Francijas valdības aprindas draud lietot pret Ēģipti spēku, ja tā traucēs „asociācijas” darbību. Tai pašā laikā tās turpina koncentrēt savu karaspēku rajonā netālu no Ēģiptes.

Šie un citi rietumu lielvalstu provokatoriskie pasākumi attiecībā pret Ēģipti vēl vairāk saasinājuši Suecas jautājumu un nopietni apdraud mieru.

16. septembrī Padomju valdība publicēja paziņojumu par nepieciešamību atrisināt Suecas jautājumu miera ceļā, kurā enerģiski nosoda pret Ēģipti vērsto militāro pasākumu politiku. „Asociācijas” izveidošanas plānu paziņojumā vērtē kā „bistamu provokāciju, kuras mērķis ir vēl vairāk saasināt situāciju Suecas kanāla jautājumā un mākslīgi izraisīt incidentus, ko varētu izmantot par ieganstu spēka lietošanai pret Ēģipti”. Militārie pasākumi pret Ēģipti, teikts paziņojumā, ir rupji pretrunā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statutu principiem. Vēlēdamās panākt Suecas jautājuma atrisināšanu miera ceļā, ievērojot Ēģiptes neatņemamās tiesības, PSRS valdība izteikusi gatavību piedalīties Ēģiptes ierosinātajā starptautiskajā konferencē, lai noslēgtu vienošanos, kas apstiprinātu un garantētu kuģošanas brīvību Suecas kanālā. Līdz ar PSRS piekrišanu piedalīties šajā konferencē devušas jau vairāk nekā 20 valstis.

PSRS centieni atrisināt Suecas jautājumu miera ceļā izpaužas arī 20. septembrī publicētajās PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja N. A. Bulganina atbildēs uz amerikāņu žurnālista Kingsberija Smita jautājumiem. N. A. Bulganins paziņoja, ka, cenzdamās sekmet Suecas jautājuma atrisināšanu miera ceļā, PSRS valdība ir gatava jebkurā laikā un jebkurā vietā piedalīties Ēģiptes, Indijas, Francijas,

Lielbritānijas, ASV un PSRS valdību vadītāju apspriedē.

Ķīnas Kompartijas VIII kongress

Pekīnā turpina savu darbu Ķīnas Komunistiskās partijas astotais kongress. Vairāk nekā tūkstoš delegātu, kas pārstāv pāri par desmit miljoniem ĶKP biedru, rezumē rezultātus, ko 11 gadus pēc VII kongresa sasnieguši Ķīnas komunisti un ķīniešu tauta, un apspriež Ķīnas tautas tālākos uzdevumus cīņā par socialisma uzcelšanu.

Kā savā kongresa atklāšanas runā norādīja ĶKP CK Priekšsēdētājs biedrs Mao Cze-duns, Ķīna pilnīgi pabeigusi buržuāziski demokrātisko revolūciju un panākusi socialistiskās revolūcijas izšķirošu uzvaru. Ķīniešu tauta izcīnījusi pilnīgu uzvaru lauksaimniecības, mājropniecības, kapitalistiskās rūpniecības un tirdzniecības socialistiskajā pārvēidošanā. Šī uzvara izpaužas tai apstākļi, ka ķīniešu zemnieki, kas ir lielais vairākums no Ķīnas 600 miljoniem iedzīvotāju, apvienojuši savus spēkus un stingri nostājušies uz kolektīvās saimniekošanas ceļu. ĶKP Centralās Komitejas politiskajā pārskatā, ko sniedza CK sekretars biedrs Lu Šao-ci, minēti šādi dati: pašlaik no 120 miljoniem zemnieku saimniecību 110 miljoni iestājušies

lauksaimniecības darba kooperatīvos; ražošanas kooperatīvos apvienojušies 90 procenti individuālo mājropnieku; pabeigta visu kapitalistiskās rūpniecības un tirdzniecības uzņēmumu pārvēidošana par jauktiem valsts un privātiem uzņēmumiem.

Panākumi, ko sasnieguši Ķīna socialistiskajos pārvēidojumos, dod ķīniešu tautai iespēju visnotaļ attīstīt savas zemes socialistisko ekonomiku un vispirms tās pamatu — smago industriju. Čou En-laja referatā par priekšlikumiem sakarā ar tautas saimniecības attīstības otro piecplanu norādīts, ka jau pirmās piecades beigās, t. i. pēc gada un dažiem mēnešiem, smagā industrija, kas izgatavo ražošanas līdzekļus, dos vairāk nekā 40 procentus no visas rūpniecības produkcijas. Tas savukārt radīs iespēju sekmīgi attīstīt visas socialistiskās ekonomikas un kultūras nozares, nemitīgi kāpināt ķīniešu tautas dzīves līmeni.

Brālīgo komunistisko un strādnieku partiju pārstāvji no vairāk nekā 50 valstīm, kuri ir klāt kongresā, savās apsvēkuma runās augstu vērtē ķīniešu tautas panākumus, kas sasniegti Kompartijas vadībā, un uzsver šo panākumu milzīgo nozīmi visai progresīvajai cilvēcei.

N. Čigirs

SPORTS

«Vulkans» — «Lokomotive» 4:3

Svētdien futbolā republikas meistarbības izcīņas turpinājāmā „Vulkans” sacentās Rīgā ar „Lokomotives” komandu. „Vulkans” spēli iesāka sekojošā sastāvā: Jēkabsons, Tomašs, Priekalns, Kuršinskis, Freimanis, Stūris, Kramzaks, Kreislers, Rubulis, Pilādzis un Katucāns.

Ar pirmajām spēles minūtēm pārsvarā „Vulkans” komanda. Jau trešajā minūtē vārtus gūst Katucāns. Spēles turpinājumā vārtus gūst Pilādzis un Rubulis. Pie rezultāta 3:0 „Vulkana” labā rīdzenieki pārņem iniciatīvu un „Vulkana” aizsargu kļūdu dēļ 39. minūtē gūst divus vārtus. Puslaiks

beidzas ar 3:2 „Vulkana” labā.

Otrajā puslaikā dzelzceļnieki pārņem iniciatīvu. Tomēr „Vulkans” aizsardzība nosargā vārtus. Vārtsargs Jēkabsons glābj daudzas bīstamas situācijas pie mūsu vārtiem. „Vulkana” uzbrucēji izmanto „Lokomotives” spēlētāju aizraušanos ar uzbrukumiem. Bumba nonāk pie Kreislera un gūti ceturtnie vārti. Rezultāts 4:2 pārstāv līdz spēles 70. minūtei, kad „Lokomotive” vienus vārtus atgūst. Interesantā spēle beidzas ar 4:3 „Vulkana” labā. Nākamajā spēlē „Vulkans” sacentīsies ar „Dinamo” (Rīga). I. Vīle

Draudzības sacensības
Ventpils

Svētdien Ventpils notika draudzības sacensības vieglatlētikā, volejbolā un basketbolā ar turienes „Daugavas” izlases komandu.

Vieglatlētikā 100 m skrējienā uzvarēja kuldīdznieks Mežaks ar laiku 12 sek., atstājot otrajā vietā kuldīdznieku Jirgenonu — 12,4 sek. 400 m skrējienā uzvarēja Ventpils pārstāvis Trulevics ar laiku 55,9 sek. Otrais bija Jirgenons — 57,9 sek. Arī 1500 m skrējienā uzvarēja ventpilsnieks Stepanovs, kura laiks 4:14,5 min., otrā vietā kuldīdznieks Vitols — 4:23,9 min. Augstlēkšanā nepārspēti palika abi Kuldīgas pārstāvji Trumšņs un Bernhards, rezultāts 1,65 m. Ventpilsnieks Blāze pārlēca tikai 1,50 m. Arī tāllēkšanā savu pārākumu parādīja Trumšņs (5,95 m) un Bernhards (5,88 m). Sievietēm 100 m uzvarēja Saukštena (Ventpils) ar rezultātu 14,7 sek. Otrajā vietā ar 15 sek. palika kuldīdzniece Lagzdina. 400 m sievietēm uzvarēja Vichmane (Kuldīga) ar rezultātu 1:13,0. Augstlēkšanā ar trešās klases rezultātu 1,30 m uzvarēja Lagzdina, atstājot otrā vietā Ventpils pārstāvi Bundziņu 1,25 m. Tāllēkšanā ar 4,59 m uzvarēja Lauksteina. Mūsu pārstāve Lagzdina palika trešajā vietā. Ja mūsu pārstāvji uzvarēja vairumā skrīšanas un lēkšanas disciplīnās, tad mešanā visur zaudēja.

Tā lodes grūšanā un diska mešanā uzvarēja Blāze (Ventpils) ar rezultātu 12,56 m un 35,73. Mežaks lodi aizgrūda 10,75 m un aizmeta disku 29,97 m. Arī sievietēm lodes grūšanā un diska mešanā uzvarēja Ribene (Ventpils). Pārāki kuldīdznieki bija stafetes skrījenos: vīrieši 49,1 sek., sievietes — 57,7 sek. Kopvērtējumā vieglatlētikā uzvarēja Ventpils „Daugavas” komanda.

Volejbolā vīriešiem izvērtās sīva cīņa jau no spēles sākuma. Tomēr visu spēli ar 3:2 uzvarēja kuldīdznieki. Jāpiezīmē, ka volejbolistu sniegums samērā vājš. Arī basketbolā pārāka bija Kuldīgas komanda, uzvarot ar rezultātu 70:57. I. Vīle

Valentīns Cvečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(15. turpinājums)

Šis divkārtais telefons izskatījās it kā birokratisms, taču neparasts — no apakšas attiecībā pret augstākstāvošo orgānu, un patiešām — apgabala lauksaimniecības pārvaldē Nadeždinskas MTS direktors jau pirmajos savas darbības mēnešos ieguva nelabojama birokrata reputāciju.

Kādreiz viņam pazvanīja apgabala lauksaimniecības pārvaldes priekšnieka vietnieks.

— Nadeždinskas MTS direktors?

— Jā.

— Runā Fjodorovs. Vai varat nosaukt priekšzīmīgākos traktoristus, kas labi strādāja traktoru ziemas remontā?

— Nē, nevaru.

— Ko?

— Nevaru nosaukt.

— Kāpēc?

— Tāpēc, ka nezinu.

— Kas tad jūs par MTS direktoru, ja nezināt savus traktoristus? Kādēļ tad MTS jūs tur?

— Nu, lūk, tā vien tur. Labāka neviena nav manā vietā. Pacieš. Kabinētā blakus Dolgušinam sēdēja zonas sekretars Holodovs. Viņam acis no pieres sprāga ārā par tādu sarunu. Uz galda Dolgušina priekšā gulēja nupat kā viņa parakstīta pavēle, kurā viņš izteica pateicību desmit labākajiem remontdarbos strādājošajiem trak-

toristiem. Holodovs ar vienu roku pastiepa pēc telefona klausules, ar otru — pēc traktoristu saraksta. Dolgušins mierīgi atbildēja viņa roku.

— Ko tad isti darīsim, biedri direktor? — klausulē dārdēja parkaitināta balss. — Man pašam, vai, aizbraukt pie jums un uz vietas uzziņāt jūsu labāko traktoristu vārdus? Un pēc tam paziņot jums?

— Atbrauciet, priecāsimies. Bet sakiet, biedri Fjodorov, vai jūs zināt Nadeždinskas MTS direktora uzvārdu?

— Ko? Nesaprotu... A... Ko jūs ar to gribat teikt, biedri... Dolgušin?

— Jā, Dolgušins. Jums apgabala MTS direktoru ir mazāk nekā man traktoristu. Sveiki, Viktor Nikolajevič.

Mēs, liekas, ar jums neesam savelcinājušies.

— Sveiki... Christofer Demjanovič.

— Daņilovič. Nu, nav svarīgi. Atcerējāties manu uzvārdu? Nu un es arī atcerējos traktoristus, varu viņus nosaukt. Pierakstiet. Toropovs, Semjons Iļjičs... Pa burtiem. Terentijs, Olga, Romans, Olga...

Ne jau vieglas dzīves dēļ Dolgušins kērās pie tādiem krasiem priekšniecības „pārāudzinašanos” līdzekļiem, un šie pasākumi savukārt diez kā nepalīdzēja viņa dzīves uzlabošanā. Fjodorova un ci-

Cilvēces kauns

Grūti ir ticēt savām acīm, kad lasi pēdējo nedēļu notikumus par Amerikas Savienoto Valstu dienvidus štatiem. Ievērojama daļa Amerikas dienvidstatu pilsoņu rietumu Virjinijā, Tenesijā, Teksasā un Kentuki štatos pēdējās nedēļās dzīvo lielās bailēs. Daudzas pilsētas pārvērstas par bruņotām nometnēm. Klintonas (Tenesijas štats) un Oliver-Springsa ielās patrulē bruņotas patruļas, bet Sterdžesas (Kentuki štats) miestā, lai uzturētu „kārtību”, nosūtīti divi tanku bataljoni.

Kas noticis? Šī rajona nēģeri uzsākuši realizēt Savienoto Valstu Augstākās tiesas lēmumu, kurā nosaka, ka uz sabiedrības spiediena tiek atcelts ierobežojums, kas noliedza nēģeriem apmeklēt skolas un koledžas, kuras līdz šim bija paredzētas vienīgi baltajiem. Šis lēmums tika pieņemts pirms diviem gadiem. Tomēr dienvidstatu rasisi nolēma nepieļaut daļai amerikāņu pilsoņu, kuriem ir melna ādas krāsa, mācīties kopā ar baltajiem. Grupa apbruņotu daudzoņu aizsprostoja nēģeru bērniem ceļu uz skolu. Skolniekus un vecākus iebiedē un terorizē. Oliver-Springsas nēģeru rajonā notikuši divi sprādzieni. Teksarkanā rasisti apšaudījuši nēģeru baznīcu.

Mensfildas pilsētas vara paziņojusi, ka tā negarantē nēģeru drošību, kuri savus bērnus sūtis baltu skolā. Noks-vilas (Tenesijas štats) skolas direktors Džons Hemfri ciniski paziņoja: „Neviens nēģeris man uzticētā skolā netiks ielaists”. Bet Virjinijas štata

veselības aizsardzības vadītājs Džeims Hemners pat izteicās, ka viņš labāk redzētu, ka visas štatu skolas slēgtu nekā atļautu nēģeriem mācīties kopā ar baltajiem.

Ko var teikt par šiem 20. gadu simteņa tumsoņiem? Kā Amerikas Savienotās Valstis var pretendēt uz visas pasaules demokrātijas un brīvības aizstāvju nosaukumu, ja viņu pašu teritorijā nav nodrošinātas viselementārākās cilvēku tiesības?

Bez šaubām, visi godīgie amerikāņi izjut dziļu kaunu, redzēdami savas zemes rasistu negēlīgos darbus. Miljoņiem cilvēku ar sašutumu lasa par to, kas notiek Savienotās Valstīs, kur izrēķinājas ar neaizsargātiem bērniem. Amerikas Savienoto Valstu rasistu darbs ir kauns visai cilvēcei.

Leipcigas tirgus

9. septembrī slēdza starptautisko Leipcigas rudens tirgu. Nepilnīgie dati, kas publicēti Vācijas Demokrātiskās Republikas presē, liecina par tās jauniem ievērojamiem panākumiem starptautiskā tirdzniecībā un ekonomiskos sakaros ar ārzemēm.

Atšķirība no Leipcigas pavasara tirgus ir tā, ka tad galvenā vērība bija veltīta smagai rūpniecībai, bet rudens tirgū dominēja galvenokārt pārtikas priekšmeti. 100 tūkstoš kvadrātmetru lielā tirgus laukumā bija izvietojusies savas preces 7 tūkstoš 500 firmas no 33 valstīm. Visplašāk rūpniecību pārstāvēja Vācijas Demokrātiskā Republika. 6000 eksponātu liecināja par šīs valsts rūpniecības uzplaukumu un sekmīgu iespēju uzstāties pasaules tirgū.

Tekstilrūpniecību pārstāvē-

ja 50 jaunuzņēmumi. Prese atzīmēja jaunus ūdens necaurlaidošos audumus „trelon” — lietusmēteljiem, teltnēm un citiem. Visā pasaulē pazīstami Vācijas Demokrātiskās Republikas optiskie uzņēmumi, kas bija izstādījuši piecus jaunus foto modeļus, to skaitā šaurfilmu foto aparātu „Pentāka”, 21 jaunu radio un televīzijas aparātu, starp tiem rūpnīcas „Štern” astoņlampu radioaparātu.

Tirgū pabija vairāk kā 4 miljoni apmeklētāju, tai skaitā vairāk kā 9 tūkstoš apmeklētāju — ārzemnieku no 75 valstīm un 15 tūkstoš apmeklētāju no Rietumvācijas.

Tirgus laikā Vācijas Demokrātiskās Republikas tirdzniecības organizācijas noslēgušas līgumus ar ārzemju firmām par 943 miljoniem rubļu lielu eksporta un par 308 miljoniem rubļu lieliem importa darījumiem. Ar kapitalistisko valstu firmām noslēgti līgumi par 254 miljoniem rubļu. Noslēgti tirdzniecības līgumi ar Rietumvācijas firmām par 31 miljonu rubļu. Tas izskaidrojams ar Vācijas Demokrātiskās Republikas rūpniecības preču lielo pieprasījumu un republikas autoritātes starptautisko pieaugumu.

Šā gada II ceturksņa iekšējās un ārējās tirdzniecības apgrozījums pieaudzis, salīdzinot ar pagājušo gadu, par 12 procentiem, tai skaitā ar kapitalistiskām valstīm par 22 procentiem.

Leipcigas tirgus ir labākais Vācijas Demokrātiskās Republikas ekonomikas panākumu rādītājs, kā arī sadarbības rādītājs ar ārvalstīm.

nākt visdažādākās runas un ziņas par Nadeždinskas MTS direktoru. Cik no ļaudīm dzirdējusi, par Dolgušinu pastāstīja sieva, pie viņa bija ir Rudenko, ir Gribovs, ir Ščukins, ir Ribkovs. Rajona avīzes redaktors Posochovs un Saša Trubicins viņam parādīja no Nadeždinskas MTS partijas komitejā un redakcijā saņemtas vēstules, gan ar parakstiem, gan anonīmas. Vieni korespondenti Dolgušinu nosauca par aktieri, pozētāju un birokratu, citi viņu karsti aizstāvēja un par birokrātiem nosauca tos, kas no pirmajām darba dienām MTS sāka viņam radīt visādus šķēršļus. Kādreiz Saša Trubicins viņam parādīja Holodova ziņojumu Troickas rajona komitejai (kopija PSKP apgabala komitejai) par Nadeždinskas MTS direktoru, kā viņš rakstīja, „mulķīgajiem jokiem”, kur ar hronometrisku pareizību bija uzskaitītas visas Dolgušina darba laikā MTS plelaistās kļūdas un trūkumi.

Martinovs caur Trubicinu nodeva Medvedjevam zīmīti un palūdz viņu pienākt slimnīcā.

— Zini, Vasilij Michailovič, — Martinovs teica, — es domāju, lietas labā mums vajadzētu pārcelt Marju Sergejevu Borzovu no Semidubovkas MTS uz Nadeždinsku pie Dolgušina. Tajā pašā darbā — par MTS partijas organizācijas sekretaru.

— Marjai Sergejevai jau divas reizes brauca pakal viņas vīrs no Borisovkas. Grib pierunāt, lai atgrieztos pie viņa.

— Jā?... Kādēļ — atgriezties? Ne jau viņa aizgāja, pats no šejienes aizbrauca bez viņas un nepelnēma, kad viņa aizbrauca tur.

— Nezina, kas viņiem tur bijis. Vispār, aicina uz Borisovku. Viņš atkal ticis uz augšu. Strādā par rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku, bet tagad tur priekšsēdētājs smagi slims, aizsūtījis ārstēt — Borzovs jau trešo mēnesi sēž rajona izpildkomitejā kā saimnieks.

— Aha, redz kā. Ar karjeru lietas sāk nokārtoties. Un, droši vien, viņam deva padomu izlabot savu kļūdu personīgajā dzīvē? Izāķīrās ar to laboranti, lai nebojātu anketu, un sauc atpakaļ Marju Sergejevu ar bērniem?... Nu, un kā viņa? Vai gatavojas braukt?

— Pagaidām nēko mums nav ziņojusi.

— Nu ko, ja nav ziņojusi... Es domāju, vajadzēs izdarīt tā: Semidubovkā zonas sekretars Kolcovs — stīprs darbinieks. Ar Glotovu viņi sadzīvo labi. Tas vecuks arī no tiem komunistiem, kas partijās intereses neizmaina sīknaudā. Vispār, tur mums viss kārtībā. Bet, lūk, Dolgušinam ar Holodovu kaut kā neiznāk. Tur lieta ož ne pēc kontakta, bet konflikta. Bet kas tur vainīgs — pagaidām grūti uzziņāt. Abi viņi pie mums vēl jauni, maz pazīstami. Turp jānosūta vēl kāds pārbaudīts mūsu darbinieks. Lūk, Marju Sergejevu — par partijas organizācijas sekretari.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms